

ת"פ 31749/02/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 31749-02-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) 30 ספטמבר 2021
לפני כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה מדינת ישראל
נגד פלוני (עציר)
הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה, בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני בהמשך לגישור שנערך בין הצדדים (בפני כב' השופט א. שרון), והורשע **בשישה אישומים** בגין עבירות אלימות כלפי בת זוגו, הגב' ****להלן: "המתלוננת"), לאורך שנים החל מחודש מאי 2017 ועד עובר למעצרו ביום 8.2.2021, בהיותם בביתם בג'ל'וליה.
2. מעובדות **האישום הראשון** עולה כי ביום 8.2.2021 בשעה 21:00 לערך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר בפניה פעמים רבות, עד שהמתלוננת ניגשה לבתה התינוקת שבכתה באותה העת. הנאשם גידף את המתלוננת והיא בתגובה אמרה לו: "מי שמרים יד על אישה הוא לא גבר", אז נטל הנאשם תרסיס מרכז כביסה והתיז לעבר עיניה של המתלוננת, וגרם לצריבה בעיניה. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת סתם כלפי בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
3. מעובדות **האישום השני** עולה כי ביום 14.1.2021, על רקע שאינו ידוע למאשימה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שזרק לעברה מפתח שפגע בעינה הימנית. בגין מעשה זה הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפת סתם כלפי בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.
4. מעובדות **האישום השלישי** עולה כי ביום 16.12.2020 בשעה 10:00 איים הנאשם על המתלוננת כי הוא יחתוך לה את הלשון. בגין מעשה זה הורשע הנאשם בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
5. מעובדות **האישום הרביעי** עולה כי ביום 13.9.2019 תקף הנאשם את המתלוננת באופן שאינו ידוע למאשימה וגרם לה לאדמומיות בסמוך לעינה הימנית. בגין מעשה זה הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.
6. מעובדות **האישום החמישי** עולה כי בחודש מאי 2018 שהו הנאשם והמתלוננת, יחד עם אחות המתלוננת, ברכב סמוך לביתה, אז ביקשה המתלוננת מהנאשם כי יסיעה לבית הוריה. במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם לאחות המתלוננת, תקף אותה הנאשם בכך שסטר בפניה מספר פעמים, וכן תקף הנאשם את המתלוננת בכך

שהכה בה במספר אגרופים בראשה ובעט בפניה. במעשיו אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה סתם, ותקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-379 בנסיבות 382(ב)(1) לחוק העונשין.

7. מעובדות האישום השישי עולה כי ב- 26.5.2017 בעת שהייתה המתלוננת בחודש השישי להריונה, התגלע ויכוח בינה לבין הנאשם, אז יצא הנאשם מהבית והמתלוננת טרקה אחריו את הדלת. הנאשם כעס על המתלוננת על כך שטרקה את הדלת, בעט בדלת ושבר אותה, אז ביקש להיכנס לבית, דחף את הדלת בחוזקה וידה של המתלוננת נמחצה בין הדלת לקיר. כתוצאה מכך נגרם למתלוננת שבר באצבע יד ימין, ונפיחות ושינוי צורה של האצבע עם יציאה של הציפורן והיא נזקקה לטיפול רפואי של תפירת הציפורן. במעשים אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

8. לבקשת הנאשם, התקבל בעניינו תסקיר מאת שירות המבחן מיום 5.9.2021, אליו אתייחס בהמשך.

טיעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה, עו"ד רוני אלסטר, הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ובהם שמירה על שלמות גופה, ביטחונה ונפשה של המתלוננת. נטען כי הנאשם ביצע עבירות אלימות חמורות במשך שנים כלפי בת זוגו, לרבות בעת הריונה, והשמיע כלפיה איומים קשים, כאשר באחד המקרים גרם לשבר באצבעה, וכי היא נאלצה להסתתר במקלט לנשים מוכות במשך חודשיים.

10. עוד נטען כי תסקיר שירות המבחן שלילי, שהצביע על הנאשם כמי שאינו מודע לדפוסיו האלימים, ממוקד בשחרורו ממעצר ובודה שקרים לשם כך. הוצע לנאשם להשתלב ב"בית נועם", לשם טיפול בבעיית האלימות הזוגית, אך הוא סירב. ב"כ המאשימה הפנתה לעמדת המתלוננת, כעולה מהתסקיר, אשר הביעה את רצונה כי הנאשם יחזור לביתם, וטענה כי יש לתת לכך משקל מצומצם בשל הסכנה להמשך התנהגות אלימה מצידו של הנאשם כלפיה.

11. ב"כ המאשימה טענה כי שקלה לעתור לקביעת מתחם בגין כל אירוע בנפרד, אולם משמדובר באותו תא משפחתי וריבוי אירועים, עתרה למתחם אחד שנע בין 28 חודשי מאסר ועד 48 חודשים, והפנתה לענישה נהוגת לתמיכה בעתירתה. בהיות הנאשם נעדר עבר פלילי עתרה המאשימה להשית עליו מאסר בשליש התחתון של המתחם, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה.

12. ב"כ הנאשם, עוה"ד עבדאללה עודה, טען שיש לתת משקל משמעותי להודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, המלמד על נטילת אחריות מלאה שהביאה לחסכון בעדות המתלוננת, בעוד הנאשם הבין את הלקח בהיותו אדם נורמטיבי שנעצר לראשונה בחייו.

13. נטען כי הנאשם והמתלוננת מתמודדים עם פערי תרבות ודת, משום שהנאשם ערבי מוסלמי והמתלוננת יהודייה, ועם זאת השניים הורים לשלושה ילדים קטינים צעירים, אותם הם מגדלים יחד בשיתוף פעולה. הנאשם והמתלוננת, כך סיפר בא כוחו, מתכננים לחזור לחיים משותפים במקום אחר משום שהאווירה בג'לג'וליה לא תרמה לחייהם המשותפים אלא היוותה גורם לחץ, וכי בכוונתם להיעזר ביועצת זוגית. עוד טען ב"כ הנאשם כי המתלוננת ילדה שלושה ילדים בזה אחר זה, התמודדה עם דכאון לאחר לידה דבר שגרם למתח, וכי הנאשם מודה כי טעה במעשיו.

14. ב"כ הנאשם אישר כי בשלבים הראשונים של מעצרו הביע הנאשם הסכמה לטיפול במטרה להשתחרר מהמעצר, אך טען כי עתה הנאשם למד את הלקח בשל מעצרו הארוך מזה 7 חודשים במהלכו לא פגש את ילדיו וכי הוא מצוי בתובנה אחרת.

15. בנוגע לאישומים בהם הורשע הנאשם טען בא כוחו כי יש לתת את הדעת כי חלק מהאירועים ישנים, ורף האלימות והחבלות נמוך. כך בנוגע לאישומים הרביעי והשישי, בהם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש הגם שאין תיעוד רפואי לחבלות, ובנוגע לאישום הרביעי, נטען כי הנאשם זרק מפתח לעבר המתלוננת בשל כעסו, אך לא התכוון לפגוע בה.

16. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם כולל שנע בין 7 ל- 12 חודשי מאסר בפועל, ובהיות הנאשם נעדר עבר פלילי, ומשבני הזוג מעוניינים לשוב לחיים משותפים, כעולה מתסקיר שירות המבחן, עתר להשית על הנאשם מאסר בפועל כתקופת מעצרו.

17. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו והבטיח כי לא יחזור עליהם, סיפר שבבית הסוהר למד לשלוט בעצביו לאחר טיפולים שעבר, וטען כי עתה יש בידיו כלים להתחיל מחדש. הנאשם סיפר כי הוא אוהב את המתלוננת, רוצה לראות את ילדיו ולהתחיל בחיים חדשים, והביע את התנצלותו בפני המתלוננת שישבה באולם.

דין והכרעה

18. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בהן הורשע נאשם בנסיבותיהן ומידת אשמו, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ולגזור את העונש של הנאשם בתוך המתחם, בין היתר בהתחשב במכלול נסיבותיו האישיות.

19. הצדדים עתרו לקביעת מתחם אחד, אף שהנאשם הודה בביצוע מסכת מעשי אלימות כלפי המתלוננת לאורך שנים. מנגד, היות שעסקינן באירועי אלימות שביצע הנאשם כלפי בת זוגו, על רקע הקשר ביניהם, אני סבורה כי מדובר במסכת עבריינית אחת והקשר בין העבירות הדוק, לפיכך ניתן להתייחס אל האישומים כ"אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (ראו ההגדרה שנקבעה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל

(29.10.2014) (הלכת ג'אבר), וכן הגדרת "אירוע אחד" מטעמי יעילות והגשמת תכלית הבניית שיקול הדעת בענישה, בע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015); ודנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.2016).

20. ודוק, הגדרת מתחם ענישה אחד כולל אין משמעה שינוי בתוצאת הענישה, מן הטעם שבקביעתו יש להתחשב במספר המעשים הפליליים שביצע הנאשם ובטיבם, וריבויים יכול לשוות מידה נוספת של חומרה (ראו הלכת ג'אבר וע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018)).

קביעת מתחם העונש ההולם

21. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, לכבודה וביטחונה האישי, בדלת אמות ביתה מידי בן זוגה.

22. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה, המחייבת ענישה מחמירה המעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה, ותכליתה למגר תופעה פסולה ומכוערת זו. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

23. ועוד ראוי להזכיר את דברי כב' השופט ס' גובראן (כתוארו אז) בע"פ 792/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית."

24. בתוך כך עמדה פסיקת בית המשפט על מגמת ההחמרה בענישה הניכרת בשנים האחרונות בשל הצורך לשרש את תופעת האלימות במשפחה כלפי בנות זוג (ע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018)).

25. ובעניינו, בחינת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה שפגע בערכים המוגנים גבוהה.

26. מסכת העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת **חמורה**. התנהגותו האלימה מלמדת על פרץ אלימות וזעם, שלמרבה הצער הובילו לא פעם לפגיעה פיזית במתלוננת. כך בנוגע לאישום הראשון עת ריסס הנאשם את פניה של המתלוננת במרכז כביסה וגרם לצריבה בעיניה; באישום הרביעי עת השליך לעברה מפתח ופגע בפניה סמוך לעינה; באישום החמישי עת ביצע את מעשיו האלימים כלפי המתלוננת ואחותה. ביתר שאת נכונים הדברים בנוגע לאישום השישי אז שבר הנאשם בחמת זעם את דלת הבית, דחף את המתלוננת ומחץ את ידה לקיר וכך שבר את אצבעה, כל זאת בזמן שהייתה המתלוננת בחודש השישי להריונה. בתוך כך האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננת מטרידים ומעוררי אימה. הנאשם השמיע את איומיו לאחר שהמתלוננת סבלה קודם "מנחת זרועו", ומכאן שהפחד שוודאי חשה מפניו היה מוחשי.

27. נוסף על חוסר הרסן והכיעור שבמעשי הנאשם, נתתי דעתי גם לחזרתיות שבביצועם במשך שנים מאז שנת 2017 ועד מעצרו בפברואר 2021, כך שהאלימות הייתה מנת חלקה של המתלוננת בחייה עם הנאשם. חיים של ביזוי, אלימות ואימה מתוך צורך של שליטה של הנאשם במתלוננת. כל אלו הם נסיבות לחומרה ומקור לדאגה לעתיד לבוא.

28. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות כלפי בנות זוג, נפרשת על קשת רחבה החל מענישה של מאסרים מותנים, וכלה בענישה מוחשית של מאסרים בפועל לתקופות ממושכות. בחינת מקרים דומים מלמדת כי דרך כלל מוטלים על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בפועל, ולריבוי מעשים יש השלכה ישירה על אורך עונשי המאסר.

אפנה לענישה נוהגת ממנה ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם, בשינויים לקולה וחומרה:

א. רע"פ 8833/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, תקיפת סתם כלפי בת זוג ואיומים. הנאשם הורשע בכך שבארבע הזדמנויות שונות הכה את אשתו, גרם לחבלות בפניה, נפיחות ומכאוב, ואחז בצווארה עד שהתקשתה לנשום. בית משפט השלום בעכו קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש מאסר מותנה, בין היתר, בשל חזרת בני הזוג לחיים משותפים, נטילת אחריות וסולחה שנערכה בין המשפחות. ערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי בחיפה על קולת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על 7 חודשי מאסר בפועל. רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 3463/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.5.2015), נדון עניינו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם כלפי בת זוג ובהיזק

לרכוש במזיד, בכך שסטר לזוגתו וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה, ובמקרה נוסף היכה אותה באמצעות חגורה על ישבנה תוך שהפשיל מכנסיה. תסקיר שהוגש מאת שירות המבחן היה חיובי בעיקרו והמליץ על ענישה חינוכית לנאשם. בית משפט השלום בתל-אביב קבע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים, והשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ג. רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.2011), הורשע נאשם לפי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכך שהכה באגרופ בעינה, לאחר שאביה סירב לתת לו כסף עבור הימורים. בית משפט השלום בקריות השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים, אף שחלפו כשנתיים מביצוע העבירה ובני הזוג חזרו לחיים משותפים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ד. רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, ואולם הוא נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (במאסר ממש). ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ה. עפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020) (טרם פורסם), עניינו בנאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו בהיותם ברחוב. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל ולחובתו שתי הרשעות בגין אלימות מבית משפט לנוער, ונוכח המלצתו השלילי של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם נדחה.

ו. רע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל** (11.4.2019), (פסיקה שהגישה המאשימה) שם נדון הנאשם שלחובתו עבר קודם דומה, הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בארבע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים. בית משפט השלום בכפר סבא קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשים, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית בהתחשב בהליך שיקום ממשי וממושך שעבר הנאשם. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, הבהיר כי מדובר במסכת אלימות חוזרת ונשנית ברף גבוה שאינה מצדיקה סטייה מהמתחם לקולה עד כדי הימנעות ממאסר בפועל, קבע כי מתחם העונש ההולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, והחמיר בעונשו של הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל, בחריגה לקולה מהמתחם משיקולי שיקום. בקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ז. בעפ"ג (מרכז-לוד) 14567-01-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.3.2020) (טרם פורסם) נדון נאשם שהורשע על-פי הודאתו בגין חמשה אישומים של מסכת עבירות אלימות כלפי אשתו, לרבות בעת שהייתה בהיריון, וכן כלפי ילדיו בין השנים 2018 - 2019. באישום אחד תקף הנאשם את המתלוננת באופן חוזר ונשנה תוך כדי נהיגתו ברכב, ובתוך כך פגע גם בבנם התינוק. בארבעה אישומים נוספים הורשע הנאשם בגין אירועי אלימות הכוללים סטירה וסגירת פי המתלוננת, הכאתה באגרוף ברגלה בעת שהייתה הרה, השלכת ספר לעברה במהלך הריונה וסטירה בפניה של בתו הקטינה. לחובת הנאשם עבר פלילי מתון אף שרלוונטי, והוא סרב לקבל טיפול אף שנעשה ניסיון לשלבו בהליך גמילה בשל התמכרותו לאלכוהול. לענין העונש העידה המתלוננת כי היא מבקשת לשקם את חייהם הזוגיים. בית המשפט החמיר בעונשו של הנאשם, בציינו כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, והעמידו על מאסר בפועל למשך 24 חודשי מאסר בפועל, חלף 13 חודשים שנגזרו בבית משפט השלום.

ח. בת"פ (ראשל"צ) 66457-06-19 **מדינת ישראל נ' ברדה** (19.7.2021) נדון נאשם שהורשע על-פי הודאתו בארבעה אישומים של מעשי אלימות כלפי בת-זוגו שבוצעו בשנת 2019. באישום אחד סטר בפניה של המתלוננת בעת נסיעה והיא קיבלה מכה מחלון הרכב; באישום שני בעת נסיעה ברכב איים על המתלוננת לפגוע בה, לרבות בזמן שהתקשרה למוקד 100; באישום שלישי עת יצאה המתלוננת מהבית גרר אותה הנאשם והכה בה בחוזקה בפניה כך שראשה נחבט בקיר ודם ניגר ממצחה, ובאישום רביעי ניפץ את הטלפון של המתלוננת. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם בן 27, בעל עבר מכביד לרבות בעבירות אלימות, והיות שלא נטל חלק בהליך טיפול זוגי - ל- 16 חודשי מאסר בפועל [ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש בעפ"ג (מרכז-לוד) 40829-08-21 טרם נדון].

29. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בנסיבותיהן, לעובדה כי הורשע בשישה מעשים שונים במשך תקופה בת 4 שנים הן בגין אלימות ברורה והן בגין איומים קונקרטיים וקשים, וזאת בשילוב נסיבותיה האישיות של המתלוננת שהייתה תלויה בנאשם לכל צרכיה, ונראה כי עודנה, ובאישום השישי הייתה הרה, ובהתחשב בענישה הנוהגת אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם למסכת העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשים.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

30. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו ובכך חסך את שמיעת ההוכחות לרבות את שמיעת עדות המתלוננת עם כל הקושי והמורכבות הכרוכים בדבר. לכן, ערך רב יש בעיניי להודאת הנאשם על המסר הנלווה לה כלפי המתלוננת וכולי עלמא, ואתן לה משקל **לקולה** בגזירת העונש בתוך המתחם.

31. משקל נוסף **לקולה** יינתן לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בהיותו בן 31, **נעדר עבר פלילי** מכל סוג, שעד למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי כנהג הסעות. עם זאת, לעברו הנקי של הנאשם משקל מוגבל בשל מסכת

מעשי האלימות שביצע לאורך שנים כלפי המתלוננת, שלא נחשפו אלא רק לאחר "שהגיעו מים עד נפש" מהמכות שחשה על בשרה.

32. המתלוננת בת 29, אינה עובדת, אמא לשלושה ילדים משותפים עם הנאשם, בני חצי שנה עד 4 שנים, ולבת נוספת המתגוררת עם בן זוגה לשעבר. המתלוננת מתגוררת עתה בבית הוריו של הנאשם, ומתסקיר שירות המבחן עולה כי היא מעוניינת לשוב לחיים משותפים עם הנאשם.

33. אל מול השיקולים לקולה בגזירת העונש, מטרידה במיוחד שאלת **המסוכנות** הנשקפת מהנאשם לביצוע עבירות דומות כלפי המתלוננת, כעולה מחוות דעת שירות המבחן שהמליץ על השתת **ענישה קונקרטי** **ומרתיעה**.

34. מתסקיר שירות המבחן נודע כי בשלבי המעצר הראשוניים הוצע לנאשם לבחון טיפול בבעיית האלימות הזוגית ב"בית נועם", אך הוא סירב ושלל דפוסים אלימים. בהמשך משהובהר לו כי שירות המבחן אינו ממליץ על שחרורו ממעצר נאות לבחון שילוב בטיפול, אלא שאז בדה סיפור לפיו הוא מטופל מזה שנים בטיפול תרופתי פסיכיאטרי, וכי הוא סובל מסחרחורות. בסופו של דבר נעצר הנאשם עד לתום ההליכים, בין היתר מאחר שסירב להושיט יד להליך הטיפולי שהוצע לו. גם לאחר חודשים בהם שהה במעצר, לקראת הכנת התסקיר בעניינה שלל הנאשם צורך בטיפול ייעודי, והביע רצונו לשוב לחיק משפחתו באופן מיידי.

35. בנסיבותיו של הנאשם, ובשים לב לחומרת המעשים ומשך ביצועם, והצורך הניכר שלו בטיפול אל מול העדר בשלות מצדו, העריך שירות המבחן כי **קיים סיכון** במצבו להתנהגות אלימה כלפי המתלוננת, אף שהתרשם כי למעצר ולהליך הפלילי קיים אפקט מרתיע. לטעמי **עוצמת הסיכון משמעותית יותר** בשל התנהגות הנאשם המלמדת על דפוסים אלימים עמוקים, במשך שנים, על ביזוי והשפלת המתלוננת, על חוסר רסן והעדר נכונות טיפולית.

36. עוד נלמד מתסקיר שירות המבחן וטיעוני ב"כ המאשימה, כי המתלוננת **שהתה במקלט לנשים מוכות במשך חודשיים** בעקבות אירוע האלימות האחרון של הנאשם כלפיה. שירות המבחן העריך כי המתלוננת **נוטה ליחס סלחני כלפי הנאשם מתוך תלות בו**, וכי היא מטשטשת את הסיכון במצבה. התרשמתי כי נסיבות חייה של המתלוננת מורכבות, היא עונה בהתנהגותה להגדרת "תסמונת האישה המוכה", ומנגד התנהגות הנאשם כלפיה נעשתה תוך ניצול פערי הכוחות ביניהם, בשל תלותה המלאה בו.

37. הערכת הסיכון מהנאשם כלפי המתלוננת, העדר הליך טיפולי ייעודי ובשילוב אישיותו המניפולטיבית של הנאשם, מעוררים דאגה לבאות ולפיכך **מחייבים גזירת עונש מרתיע**, כפי שהמליץ שירות המבחן.

38. במכלול השיקולים דלעיל, מצאתי לאמץ את עתירת המאשימה לקביעת עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה.

39. העונש שמצאתי לגזור על הנאשם אינו מקל, אך לטעמי הולם את נסיבות ביצוע העבירות, ויש לקוות כי בתקופת מאסרו ישכיל הנאשם לנצל את שהותו במאסר לצורך הליך טיפולי מעמיק בשב"ס, שיכול וייתן מענה לסיכון הטמון בו כלפי המתלוננת.

נוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 22 חודשים, החל מיום מעצרו 8.2.2021.
 - ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
 - ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
 - ד. הנאשם ישלם פיצויים למתלוננת בסך 4,000 ₪, וזאת ב- 4 תשלומים שווים החל מיום 1.11.2021, שיועברו למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.
- ניתן צו כללי להשמדת מוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021.

בנוכחות: הנאשם שהובא ע"י שב"ס, ב"כ הנאשם עוה"ד עודה עבדאללה וב"כ המאשימה עו"ד אורית מנצ'יקובסקי.